ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **TAXIR s. r. o.,** se sídlem Dědinova 1986, Praha 4, zast. Mgr. Martinem Prokopem, advokátem, se sídlem Převrátilská 330, Tábor, proti odpůrci: **Zastupitelstvo města Odolena Voda,** se sídlem Dolní nám. 14, Odolena Voda, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. I územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda, schválené usnesením Zastupitelstva města Odolena Voda č. 22 – 4/2007, ze dne 24. 9. 2007,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem ze dne 14. 12. 2007, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 12. 2007, domáhá se navrhovatel zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. I. územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda, schválené usnesením zastupitelstva města Odolena Voda č. 22 – 4/2007 ze dne 24. 9. 2007. Ke své aktivní procesní legitimaci uvádí, že je vlastníkem pozemků parc. č. 46/2 a 48/4, katastrálního území Máslovice, druh pozemku ostatní plocha a orná půda, o celkové výměře cca 11 245 m². Tyto pozemky budou v případě realizace opatření obecné povahy – mimoúrovňového napojení letiště Aero Vodochody a města Odolena Voda na dálnici D 8 a vybudování strategické průmyslové zóny ve správním území města Odolena Voda přímo dotčeny vlivy, které se změnou územního plánu souvisejí. Realizace těchto dvou změn územního plánu bude znamenat zásah do vlastnického práva žalobce k vymezeným nemovitostem, jakož i do jeho práva na ochranu soukromí, zdraví a na příznivé životní prostředí z důvodů uvedených v dalších námitkách. Podle přesvědčení žalobce již samotné vydání změny č. I. územního plánu způsobuje výrazný pokles tržní hodnoty uvedených nemovitostí, jichž je žalobce vlastníkem a kterých se zcela jistě zamýšlená výstavby byť jakýmkoliv způsobem dotkne.

K pravomoci soudu rozhodovat o návrhu žalobce uvádí, že Územní plán sídelního útvaru Odolena Voda, a tedy i jeho změna, je opatřením obecné povahy (respektive částí opatření obecné povahy), jež je přezkoumatelné ve správním soudnictví podle § 4 odst. 2 písm. c) a ustanovení § 101a a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), neboť žalovaný je podle § 6 odst. 5 zák. č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, orgánem oprávněným v samostatné působnosti vydávat územní plán. Vztahuje se proto na něj legislativní zkratka „správní orgán", použitá mimo jiné i v ustanovení § 101a odst. 1 s. ř. s. Vycházeje z označení pojmu „opatření obecné povahy", jakožto závazného aktu veřejné správy, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím, ale je například podle důvodové zprávy k § 171 správního řádu „zvláštním typem úkonu správního orgánu vůči neurčitému okruhu osob, který leží na pomezí mezi správním aktem a právním předpisem", pak za opatření obecné povahy lze považovat i schválené územní plány včetně jejich změn. Dovozuje, že tak je tomu i v projednávané věci.

Ke skutkovým okolnostem navrhovatel uvedl, že zastupitelstvo města Odolena Voda rozhodlo o pořízení změn I. (změny č. 1 – 53) územního plánu sídelního útvaru (dále též „ÚpnSÚ") Odolena Voda, který byl schválen dne 28. 6. 1993 usnesením obecního zastupitelstva. Za tímto účelem oznámilo město Odolena Voda dne 16. 2. 2005 zahájení zadávacího řízení veřejné zakázky „Změna územně plánovací dokumentace ÚpnSÚ Odolena Voda". Závazná část ÚpnSÚ Odolena Voda byla schválena vyhláškou obce, která nabyla účinnosti dne 8. 10. 1993. Usnesením č. 3/2003 z 26. 5. 2003 specifikovalo zastupitelstvo požadavky na změny č. I. schváleného územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda. V textové části změny č. I. „ÚpnSÚ" Odolena Voda ze dne 30. 4. 2007 bylo v bodě 7 – Požadavky na vymezení nově zastavitelných území a změny funkčního využití – v části 24 počítáno na základě výsledku jednání města s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR a podle varianty 1 studie „mimoúrovňové napojení letiště Aero Vodochody a města Odolena Voda na dálnici D8" se změnou funkčního využití ploch dle „Návrhu funkčního využití území, doprava – změny I." v měřítku 1 : 5000, splňující územně technické předpoklady pro obousměrné přímé připojení města na dálnici D 8 mezi silnicí na Dolínek a vystoupením D 8 z terénního zářezu. V bodě F. 4. (vymezení ploch a koridorů, ve kterých je prověření změn jejich využití územní studií podmínkou pro rozhodování), bylo dále uvedeno, že ve správním území města Odolena Voda se návrhem změn č. I. vymezují plochy ohraničené na severu trasou aglomeračního okruhu II/101, na jihu hranicí zastavitelného území sídla, na východě a na západě hranicemi katastrálního území Odolena Voda jako území, ve kterém je prověření změn jeho využití územní studií podmínkou pro rozhodování. Důvodem je přitom záměr vybudovat v této části k. ú. Odolena Voda strategickou průmyslovou zónu či její část. Žalobce podal dne 12. 7. 2007 Městskému úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, odboru územního rozvoje a památkové péče, stejně jako starostce města Odolena Voda, paní E. O. písemné znění námitek vlastníka dotčených pozemků k návrhu změny č. I. ÚpnsÚ Odolena Voda a v souladu s ustanovením § 52 odst. 3 stavebního zákona, uplatnil své námitky též při veřejném projednání změny, konaném dne 18. 7. 2007, v nichž odůvodnil svůj nesouhlas s tím, aby tyto změny byly schváleny. Dne 24. 9. 2007 vydal žalovaný usnesení č. 22 – 4/2007 Změnu č. 1 ÚpnsÚ Odolena Voda. V zápise z jednání zastupitelstva se uvádí, že tato změna č. I. ÚpnsÚ Odolena Voda, schváleného usnesením zastupitelstva ze dne 28. 6. 1993, jehož závazná část byla vydána obecně závaznou vyhláškou města Odolena Voda ze dne 23. 9. 1993, která nabyla účinnosti dne 8. 10. 1993, se vydává na základě platných právních předpisů a v souladu s nimi. Podáním ze dne 2. 10. 2007 žalovaný sdělil žalobci, že jeho námitkám nebylo vyhověno. Rozhodnutí bylo odůvodněno odkazem na obecně závaznou vyhlášku č. 6/2006 o závazné části územního plánu velkého územního celku Pražský region a tím, že změny č. I. ÚpnsÚ Odolena Voda nenavrhují do definovaného prostoru funkčního využití pro průmyslovou zónu. Žalovaný pouze připustil, že je v předmětném návrhu stanoveno území pro prověření možnosti využití územní studií, jejíž závěry by mohly vyvolat

potřebu změnit platnou ÚPD na libovolnou navrhovanou funkci. Z toho žalovaný vyvodil, že v okamžiku schválené změny č. I. nelze realizovat průmyslovou zónu v prostoru definovaném námitkou a pro tento záměr by dle tvrzení žalovaného bylo nezbytné provést změnu ÚPD, při jejímž projednávání by bylo možné vznést námitku. Žalobce s tímto názorem nesouhlasí, neboť je přesvědčen, že již v moment, kdy žalovaný stanovil území, které je možné po prověření územní studií (která jistě může vyvolat potřebu změnit platnou ÚPD na libovolnou navrhovanou funkci), lze tak bezmála předjímat vybudování průmyslové zóny v předmětné lokalitě. Toto vše za situace, kde předpokládané vybudování průmyslové zóny ve správním obvodu města Odolena Voda bude v souladu s územním plánem obce. Z citace ustanovení § 25 a § 30 stavebního zákona (týkající se územní studie) žalobce dovozuje, že v případě, kdy bude dotčené území územním plánem obce Odolena Voda stanoveno jako území vhodné pro prověření možnosti využití územní studií, nic nebrání pořizovateli (obci), v situaci, kdy zastupitelstvo obce tuto studii neschvaluje, aby na základě studie byla posléze změněna ÚPD na libovolnou navrhovanou funkci a průmyslová zóna tak byla v nedalekém časovém horizontu vybudována. Za této situace, kdy lze ve správním území obce Odolena Voda, zejména v její jihozápadní části, čekat vybudování strategické průmyslové zóny, lze předpokládat vlivy výstavby a následně její produkce, (kdy většina současných průmyslových zón pracuje v nepřetržitém provozu), které by se dotkly pozemku žalobce. Ten tak bude zcela jistě zkrácen na svých právech jako vlastník pozemku bezprostředně sousedících se správním územím obce. Nepochybně by se tak pozemky ve vlastnictví žalobce neúměrně zatížily hlukem a prašností, což by mělo zcela jistě vliv na tržní hodnotu pozemku ve vlastnictví žalobce, stejně jako na snížení pohody bydlení v této lokalitě. Vezme-li se k tomu v potaz, že v sousedství pozemku žalobce se nachází vzletová a přistávací dráha letiště Aero Vodochody, byl tak vydáním změny č. I. územního plánu vytvořen předpoklad pro zatížení území dalším hlukem. Ačkoliv je hrozba těchto důsledků zřejmá, nebyla v rámci pořizování a schvalování předmětné změny územního plánu přijata žádná opatření, jež by mohla nárůstu hluku a dalších rušících vlivů zabránit. Žalobce proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal rozsudek, jímž se změna č. I. územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda, schválená usnesením Zastupitelstva města Odolena Voda č. 22 – 4/2007 ze dne 24. 9. 2007, zrušuje dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

Odpůrce ve vyjádření ze dne 2. 1. 2008 s návrhem na zrušení opatření obecné povahy nesouhlasil a namítal, že navrhovatel je vlastníkem jím uvedených pozemků v k. ú. Máslovice, tedy pozemků, u nichž je vyloučeno, aby mohly být dotčeny realizací mimoúrovňového napojení letiště Aero Vodochody a města Odolena Voda na dálnici D 8 a případným vybudováním strategické průmyslové zóny v k. ú. města. Mezi předmětnými pozemky navrhovatele a správním územím města Odolena Voda se nachází správní území obce Postřižín, což je zřejmé z připojených map s vyznačením hranic katastrálních území. Na území obcí Postřižín a Kozomín je navíc budována průmyslová zóna v souladu s usnesením vlády ČR ze dne 31. 8. 2006 č. 1100. Tvrzení navrhovatele, že je vlastníkem pozemků, které bezprostředně sousedí se správním územím města Odolena Voda tedy neodpovídá skutečnosti. Odpůrce navrhoval, aby návrh na vydání rozsudku, jímž by byla zrušena Změna č. I. územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda, schválená usnesením Zastupitelstva města Odolena Voda pod č. 22 – 4/2007 ze dne 24. 9. 2007, byl zamítnut.

Z dokumentace předložené odpůrcem Nejvyšší správní soud zjišťuje, že usnesením č. 22 – 4/2007 ze dne 24. 9. 2007 byla schválena Zastupitelstvem města Odolena Voda Změna č. I. územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda. Jednalo se nepochybně o opatření obecné povahy ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 písm. c) a § 101a a násl. s. ř. s. Z textové části Změny č. I. územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda pod bodem B. 3 (vliv na způsob využití území města), je pod bodem 24 počítáno na základě výsledku jednání města Odolena Voda s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR a podle varianty 1 studie „Mimoúrovňové napojení letiště Aero

Vodochody a města Odolena Voda na dálnici D 8“ (zpracovatel VPÚ – DECO, a. s.) se změnou funkčního využití ploch dle „Návrhu funkčního využití území, doprava – změna I.“ v měřítku 1 : 5000, splňující územně technické podmínky pro vydání správních rozhodnutí k realizaci obousměrného přímého připojení města na dálnici D 8 mezi silnicí na Dolínek a vystoupením D 8 z terénního zářezu. V bodě F (nadepsaném jako vliv změn na podmínky pro využití ploch), pod č. 4 (označeném jako vymezení ploch a koridorů, ve kterých je prověření změn jejich využití územní studií podmínkou pro rozhodování) je uvedeno, že ve správním území města Odolena Voda se návrhem změn I. vymezují plochy ohraničené na severu trasou aglomeračního okruhu II/101, na jihu hranicí zastavitelného území sídla, na východě a na západě hranicemi k. ú. Odolena Voda jako území, ve kterém je prověření změn jeho využití územní studií podmínkou pro rozhodování. Důvodem je záměr vybudovat v této části katastrálního území Odolena Voda strategickou průmyslovou zónu či její část.

Z předložených výkresů – územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda (měřítko 1 : 5000) katastrálních map a leteckých snímků katastrálních území (s vyznačením hranic katastrálního území) Odolena Voda, Vodochody, Postřižín, Kozomín a Máslovice, Nejvyšší správní soud zjišťuje, že pozemky ve vlastnictví navrhovatele č. 46/2 a 48/4 (druh pozemku, ostatní plocha a orná půda, o celkové výměře 11 245 m^2), se nacházejí v k. ú. Máslovice, přičemž plánovaný sjezd z dálnice D 8 („mimoúrovňové napojení letiště Aero Vodochody a města Odolena Voda na dálnici D 8“) se nachází od těchto pozemků zhruba ve vzdálenosti 2 km. Mezi plánovaným sjezdem z dálnice a pozemky navrhovatele se nachází areál Aero Vodochody a bezprostředně poblíž pozemků navrhovatele je situována vzletová a přistávací dráha letiště Aero Vodochody (v k. ú. Vodochody). Mezi pozemky navrhovatele, nacházejícími se v k. ú. Máslovice a k. ú. Odolena Voda se nachází ještě k. ú. Postřižín. Na katastru obce Kozomín a Postřižín (v její severní části) je zakreslena již realizovaná průmyslová zóna, která jak soud zjistil z usnesení vlády ČR ze dne 31. 8. 2008, č. 110, předloženého odpůrcem, byla na tomto místě odsouhlasena.

Při posuzování podaného návrhu Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky, za nichž může jednat ve věci. Dospěl přitom k závěru, že má pravomoc rozhodnout o návrhu a je k tomu i věcně příslušný, návrh sám je přípustný, účastníci a zástupce navrhovatele mají procesní způsobilost, navrhovatel splnil předepsanou povinnost tvrzení o zkrácení na právech a návrh byl podán včas. O těchto skutečnostech ostatně není mezi účastníky sporu. O věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 s. ř. s., když navrhovatel nevyjádřil s takovým postupem nesouhlas a odpůrce s tímto záměrem soudu výslovně souhlasil (viz vyjádření ze dne 2. 1. 2008).

Soud se však musel speciálně zabývat otázkou, zda navrhovatel není k podání návrhu osobou zjevně neoprávněnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. v souvislosti § 52 odst. 2 stavebního zákona.

Při řešení této otázky vycházel soud ze své dosavadní judikatury, především z rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004 – 59, publikovaného pod č. 1043/2007 ve Sbírce rozhodnutí NSS. Z tohoto rozsudku lze odmítnutí návrhu z důvodu, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, vyhradit případům nedostatku procesní legitimace a jen zcela zjevným případům nedostatku legitimace hmotné, který je zjistitelný bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samotného. O takový případ půjde například tehdy, jestliže žalobce (navrhovatel) tvrdí porušení práva, jehož již pojmově vůbec nemůže být nositelem (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 6. 1995, sp. zn. 6 A 56/94) nebo tehdy, pokud napadeným rozhodnutím vůbec nebylo rozhodováno o jeho právech či povinnostech, jejichž zkrácení tvrdí (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 10. 1994, č. j 6 A 255/93 – 18).

Pokud tomu tak není, musí soud návrh věcně projednat. I v případě, že nedostatek aktivní legitimace posléze vyjde najevo, musí soud o věci rozhodnout rozsudkem.

V projednávané věci je nesporná aktivní procesní legitimace navrhovatele, neboť ta je založena na povinnosti tvrzení zkrácení na právech a tuto povinnost navrhovatel splnil. Spornou však zůstává legitimace věcná (hmotná) s ohledem na výklad pojmů „vlastník pozemků a staveb dotčeným návrhem zastavitelných ploch“ podle § 52 odst. 2 stavebního zákona. Není samozřejmě pochyb o tom, že vlastníkem dotčených pozemků je ten, jehož pozemek byl začleněn do zastavitelných ploch, popřípadě ten, jehož pozemek byl z těchto ploch vyčleněn. Naskýtá se však otázka, zda dotčeným vlastníkem může být i majitel pozemku sousedního či dokonce pozemku, který se zastavitelnou plochou vůbec nesousedí. K této otázce se Nejvyšší správní soud vyjádřil rovněž ve své předešlé judikatuře, konkrétně v rozsudku ze dne 9. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 – 73. Vycházel přitom z judikatury Ústavního soudu i bývalého Nejvyššího správního soudu (tzv. prvorepublikového) a na tomto základě dospěl k závěru, že pojem „dotčenosti“ je nutno vykládat šířeji nežli jen tak, že může být naplněn pouze u vlastníků a staveb, na které změna územního plánu přímo dopadá. „Dotčenost“ se ovšem nevyčerpává ani v hranicích mechanicky vnímaného „sousedění“ pozemků či staveb určitých vlastníků s těmi pozemky a stavbami, na něž dopadá změna územního plánu; dotčen totiž může být – ovšem spíše výjimečně – i vlastník pozemku (stavby) vzdálenější, má-li zamýšlená změna územního plánu takovou povahu, že při jejím provedení je reálné podstatné ovlivnění poměrů i na tomto pozemku či stavbě. „Dotčenost“ se proto musí posuzovat materiálně s důkladným uvážením poměrů příslušné lokality, konkrétních pozemků či staveb, ve vztahu k nimž se dotčenost posuzuje, a povahy změn územního plánu.

Na tomto místě nutno konstatovat, že byť v projednávaném případě zůstává prozatím sporným, zda napadeným opatřením obecné povahy byla skutečně dotčena práva navrhovatele, lze mimo vší pochybnost uzavřít, že se nejedná o podání návrhu osobou zjevně neoprávněnou. Jak vyplývá z výše uvedeného výkladu, není z povahy věci vyloučeno, aby vlastníkem dotčeným změnou územního plánu byl i vlastník pozemku přímo nesousedícího s plánovanou stavbou, a zároveň není zcela zjevné bez dalšího bližšího zkoumání, že napadené opatření obecné povahy do jeho práv nezasáhlo.

Pro posouzení věci je nejprve nutné především objasnit charakter napadeného správního aktu a poté odpovědět na otázku, zda navrhovatel je k podání návrhu aktivně legitimován i věcně. Následně pak bude nutno posoudit, v jakém rozsahu napadené opatření obecné povahy přezkoumat. Nejvyšší správní soud předesílá, že podle § 43 odst. 4 ve spojení § 55 odst. 2 stavebního zákona se změna územního plánu vydává formou opatření obecné povahy a o předmětu přezkumu tedy není sporu. Opatřením obecné povahy je doktrinálně správní akt s konkrétně určeným předmětem a obecně vymezeným okruhem adresátů. Jakkoliv je okruh adresátů obecný, pro aktivní legitimaci k podání návrhu je nutno trvat na zákonném požadavku dotčení na právech přímo napadeným opatřením, jak to ostatně vyplývá z § 101a s. ř. s. Zákon zde vychází z toho, že možnost podat takový návrh je primárně procesním prostředkem ochrany proti výslednému aktu, nikoliv proti procesu jeho přijímání. Teprve poté, co je najisto postaveno, že k zásahu do hmotných práv navrhovatele došlo, je možno zabývat se též zákonností procesu přijetí. V dané věci to především znamená, že je třeba posoudit, zda navrhovatel spadá do onoho obecně vymezeného okruhu subjektů, jež jsou vydaným opatřením obecné povahy dotčeny, a zda tedy u něj skutečně nastala situace, kdy realizací změny územního plánu, a to té jeho části, jíž se návrh dotýká, dojde nepochybně k podstatnému ovlivnění poměrů i na jeho bezprostředně nesousedícím a od plánované stavby poměrně vzdáleném pozemku.

Po zhodnocení skutkového stavu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že změnou územního plánu nebyla hmotná práva navrhovatele dotčena. Jak bylo již uvedeno výše, námitky navrhovatele směřovaly především proti narušení jeho vlastnického práva v důsledku stavby mimoúrovňového napojení letiště Aero Vodochody a města Odolena Voda na dálnici D 8 a vymezení území, zejména na jihozápadě obce, které je vytýčeno jako vhodné pro prověření možností využití územní studií k realizaci záměru vybudovat v této části lokality strategickou průmyslovou zónu. Navrhovatel je přesvědčen, že Změna č. I. územního plánu sídelního útvaru Odolena Voda, tedy předpokládané vybudování „mimoúrovňového napojení letiště Aero Vodochody a města Odolena Voda na dálnici D 8“ bude znamenat zásah do jeho vlastnického práva, zejména se jím sníží tržní hodnota pozemků, které vlastní, bude narušeno soukromí, zdraví a požadavek na příznivé životní prostředí. Krom toho budou pozemky neúměrně zatíženy hlukem a prašností, což by mělo zcela jistě také vliv na tržní hodnotu pozemků a což se projeví též nespokojeností a snížením pohody bydlení v této lokalitě.

K tvrzenému narušení vlastnického práva navrhovatele je možno souhrnně uvést, že žádný z uváděných negativních důsledků z přijaté změny územního plánu nevyhnutelně nevyplývá. Cílem územního plánu (definovaným v § 43 odst. 1 stavebního zákona) je totiž především stanovení základní koncepce rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání a koncepce veřejné infrastruktury. Konkrétně pak územní plán vymezuje zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo k opětovnému využití znehodnoceného území pro veřejně prospěšné stavby či opatření, pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Schválení navrženého záměru a stanovení podmínek pro využití a ochranu území a rovněž podmínek pro další přípravu a realizaci záměrů, zejména pro projektovou přípravu stavby, je následně až věcí územního řízení. V daném případě došlo změnou územního plánu mimo jiné k tomu, že na základě výsledku jednání města Odolena Voda s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR a podle varianty 1 studie „mimoúrovňové napojení letiště Aero Vodochody a města Odolena Voda na dálnici D 8“, se počítá se změnou funkčního využití ploch „návrhu funkčního využití území, doprava – změna I.“ v měřítku 1 : 5000, že tyto splňují územně technické podmínky pro vydání správních rozhodnutí k realizaci obousměrného přímého připojení města na dálnici D 8 mezi silnicí na Dolínek a vystoupením D 8 z terénního zářezu. Záměrem realizovat takovou stavbu nepochybně nedochází k dotčení práv navrhovatele, neboť plánovaná stavba se nachází ve vzdálenosti 2 km od jeho pozemků, takže lze s pravděpodobností hraničící s jistotou vyloučit zatížení hlukem a prašností na pozemky navrhovatele, uváží-li se zejména v této souvislosti, že mezi plánovanou stavbou a pozemky navrhovatele se nachází katastrální území jiné obce a poblíž pozemků navrhovatele (ve vzdálenosti zhruba 100 až 200 m) se nachází vzletová a přistávací dráha letiště Aero Vodochody, která nepochybně svým provozem daleko výrazněji zatěžuje území hlukem, než předpokládaná stavba na dálnici, která navíc, pokud bude realizována a dokončena, naopak zvýší kvalitu bydlení v této lokalitě. Lze jen stěží předpokládat, že by po realizaci stavby došlo dopravním provozem k většímu zatížení v lokalitě hlukem, než provozem na samotné velmi frekventované dálnici D 8. Jak již byly zdůrazněny, mezi katastrálním územím, kde je stavba plánována a pozemky navrhovatele se nachází ještě k. ú. obce Postřižín a není tudíž namístě poznámka navrhovatele, že je vlastníkem pozemků bezprostředně sousedících se správním územím obce Odolena Voda. Námitka navrhovatele, že realizací stavby dojde ke snížení pohody bydlení není Nejvyššímu správnímu soudu zcela jasná, uváží-li se, že podle zápisu v katastrálních mapách i leteckého snímku posuzované oblasti jsou pozemky navrhovatele jen ostatní plochou a ornou půdou (ostatně to uvádí i sám navrhovatel).

Totéž, co bylo řečeno ve vztahu k dotčenosti vlastnických práv stěžovatele zamýšlenými budováním obousměrného přímého připojení města na dálnici D 8, platí pak nepochybně

též ohledně předpokládaného záměru obce vybudovat v části k. ú. Odolena Voda strategickou průmyslovou zónu či její část. Navíc ve vztahu k tomuto záměru (bod č. F. 4. změny územního plánu) jde pouze o vymezení ploch pro prověření možností využití územní studií, jakožto podmínky pro další rozhodování. Nejde tudíž o vlastní změnu územně plánovací dokumentace, jak namítá navrhovatel. Zda ke změně dojde, není však ještě zřejmé a těžko lze usuzovat na dotčenost práv stěžovatele. Jakou konkrétní podobu bude mít zamýšlená strategická průmyslová zóna, bude zřejmé až po zpracování záměru, pokud k němu dojde a po předložení projektové dokumentace ve fázi územního řízení. Teprve tehdy bude možné posoudit, zda by realizací záměru došlo k dotčení práv navrhovatele a zda bude mít alespoň v územním řízení postavení účastníka řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Souhrnně řečeno, v daný okamžik nelze dovodit příčinnou souvislost mezi provedenou změnou územního plánu a možnými důsledky na nemovitosti navrhovatele tak, jak je sám popsal ve svém návrhu. Na tomto místě je třeba zdůraznit to, co bylo již výše uvedeno, že totiž věcnou legitimaci k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, jímž byla vyhlášena změna územního plánu, může mít vlastník nesousedícího pozemku jen zcela vyjímečně, například tehdy, pokud by z konkrétních okolností bylo již v této fázi nepochybné, že při jakémkoliv způsobu realizace změny územního plánu dojde k dotčení vlastnických práv majitelů pozemků a staveb, a to nejen sousedních, ale i vzdálenějších. Lze se tedy ztotožnit s tím, co bylo uvedeno správním orgánem již v rozhodnutí o námitkách, tj. že tvrzené dotčení na právech navrhovatele neodpovídá skutečnosti.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že navrhovatel není aktivně věcně legitimován k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, neboť přijatou změnou územního plánu vydanou formou opatření obecné povahy k dotčení jeho vlastnických práv nedošlo. Za této situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval námitkami navrhovatele, které se týkaly též procedury přijetí opatření obecné povahy (způsobu vyřízení jeho námitek) ve správním řízení, a návrh podle § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.

Podle § 101d odst. 5 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. ledna 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu